

Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ εὐαγγελίζομαι
ὑμῖν χαρὰν μεγάλην,
ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ,
ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ
(Λουκ. 2, 10-12)

Αριθμ. Πρωτ: 850

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης
κ.κ. Ἰωάννου
ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀποτελεῖ γιὰ ὁλόκληρον τὸν κόσμον τὴν ἀφορμὴν προσεγγίσεως εἰς τὸ μέγαλον γεγονός τῆς φανερουμένης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰς ἡμέρας αὐτὰς οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν με ποικίλους τρόπους νὰ πλησιάσουν καὶ νὰ βιώσουν τὸ νόημα αὐτῆς τῆς ἑορτῆς. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅμως, σήμερον, ὑπάρχουν τὰ τραγικά βιώματα τοῦ πόνου, τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, πού ζοῦν τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐπικαιρότητος, εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί μου.

Τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν Χριστουγέννων ἡ πατρίς καὶ ὁ λαός μας βιώνουν στιγμὰς πού παραπέμπουν εἰς ἓν ἱστορικὸν παρελθόν ζοφερότητος. Αἱ συγκυρίαι πού ὑπάρχουν φαίνεται νὰ ὀδηγοῦν τὴν πατρίδα μας, σήμερον, εἰς μίαν μορφήν οἰκονομικῆς κατοχῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξαθλιώσεως. Ἡ φτώχεια καὶ αἱ ποικίλαι δοκιμασίαι, πού ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν καὶ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δεινὰ πού ἐπιφέρει εἰς τὸν τόπον μας ἢ ἐν πορείᾳ εὐρισκομένη χρεοκοπία, ἀποτελοῦν μίαν ἐφιαλτικὴν ἀπειλήν διὰ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας. Ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς εὐρίσκειται ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ κυκεῶνος τῶν τοπικῶν καὶ παγκοσμίων ἐξελίξεων. Ἡ ἀνασφάλεια καὶ ὁ φόβος ἔρχονται νὰ σκιά-

σουν τόν όρίζοντα τῆς πνευματικῆς καί ύπαρξιακῆς μας πορείας.

Εἰς τάς δυσμενεῖς αὐτάς συνθήκας ἔρχεται τό μήνυμα τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ φωνή τοῦ Ἀγγέλου, τό μήνυμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, διά νά διαλύση ὅλα αὐτά μέ μίαν λέξιν, μέ ἓνα μήνυμα: «Μή φοβεῖσθε!». Τό Μή φοβεῖσθε τοῦ Ἀγγέλου εἶναι ἓνας λόγος πολύ δυνατός. Τόν εἶπε ὁ Ἀγγελος τότε, τό βράδυ ἐκεῖνο πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός, εἰς τούς ταπεινούς ποιμένας, οἱ ὁποῖοι ἐφοβήθησαν καθώς ἡ Δόξα Κυρίου τούς περιέλαμψε. Τόν εἶπε τότε εἰς ἐκείνους πού ἔζησαν τόν μέγα φόβον μέσα ἀπό αὐτό τό μυστήριον τῆς Θείας Ἐπιφανείας τοῦ σαρκωθέντος Θείου Λυτρωτοῦ.

Ἀλλά τό μήνυμα Μή φοβεῖσθε εἶναι ἓνα μήνυμα πού ἀπευθύνεται καί σήμερον σ' ἐμᾶς, πού δέν μᾶς ἔχει τρομάξει ἡ Δόξα τοῦ Οὐρανοῦ ἀλλά ἡ ζοφερότητα τοῦ κόσμου τούτου. Τοῦ κόσμου, δηλαδή, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς κακίας, τῆς ἐλλείψεως σεβασμοῦ πρός τήν ἀξίαν τοῦ προσώπου, τῆς σύγχρονης ἐκφράσεως τῆς εἰδωλολατρίας, τῆς πλεονεξίας πού ἔχει ὁδηγήσει τόν σύγχρονον ἄνθρωπον εἰς τήν κατάπτωσιν καί τόν εὐτελισμόν.

Μή φοβεῖσθε, μᾶς λέγει, σήμερον, τό μήνυμα τοῦ Οὐρανοῦ, διά νά μᾶς δώσῃ τήν ἐλπίδα. Διότι ὁ Θεός, ἀδελφοί μου, δέν μᾶς ἔπλασε διά νά ζῶμεν εἰς τόν φόβον, δέν μᾶς δημιούργησε διά νά ζῶμεν μέσα εἰς τήν δυστυχίαν τῆς καθημερινότητος, τήν ὁποῖαν γεννᾷ ἡ πλεονεξία καί ἡ κακότροπος κυριαρχική διάθεσις τῶν ἰσχυρῶν ἐπί τῶν ἀδυνάτων. Τό μήνυμα τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι εὐαγγέλιον, εὐχάριστος ἀγγελία. Καί τό εὐαγγέλιον Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς μεταφέρει τό μήνυμα τῆς μεγάλης χαρᾶς, πού ἀποτελεῖ κληρονομιά γιά ὅλοκληρον τόν λαόν, γιά πλουσίους καί πτωχοῦς, γιά δυνατούς καί ἀδυνάτους, γιά ἄνδρες καί γυναῖκες, γιά γέροντες καί παιδιά. Εἶναι μήνυμα πού ἀγκαλιάζει τόν κάθε ἄνθρωπον καί τό μήνυμα αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό ἐκεῖνο πού ἀποκαλύπτει τό ἀληθινόν νόημα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς.

Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ.

Ναι! Ἐγεννήθη, σήμερον, γιά ἐμᾶς ὁ Σωτήρ. Γεννᾷται, σήμερον, ὁ Χριστός πού μπορεῖ νά σώσῃ τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς ἀπό ὅ,τι τόν ἀπασχολεῖ. Ἐγεννήθη, σήμερον, ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος μπορεῖ ὄχι μόνον νά μᾶς ἀναγεννήσῃ, ὄχι μόνον νά μᾶς ἀναπτερώσῃ τό ἠθικόν ἀλλά νά μᾶς σώσῃ ἀπό ἐκεῖ πού κινδυνεύομεν νά καταστραφῶμεν. Ἦλθε ὁ Χριστός νά μᾶς σώσῃ ἀπό τήν ἁμαρτίαν, τήν φθοράν καί

τόν θάνατον καί νά μᾶς χαρίσῃ ζωήν τήν αἰώνιον. Ναι, ἀδελφοί μου! Ὁ Ἰησοῦς Χριστός γεννᾷται. Αὐτήν τήν στιγμὴν ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς καλεῖται νά τοποθετηθῇ ἀπέναντι εἰς τό γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτήρος, νά δεχθῇ τόν Κύριον ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτήν. Ἄν Τόν δεχθοῦμεν ὡς Σωτήρα μας, τότε πραγματικῶς θά ἐξέλθωμεν ἐκ τῶν ποικίλων ἀδιεξόδων, ὅποια καί ἂν εἶναι αὐτά, εἴτε ἠθικά, εἴτε οἰκονομικά, εἴτε ὑπαρξιακά. Διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος πού μᾶς χάρισε ὅλα τά ἐπί γῆς ἀγαθά, πού μᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά ξεπεράσωμεν τά προβλήματα, νά ἐξέλθωμεν ἀπό αὐτό πού ὀνομάζεται κρίσις καί πού δέν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπό τήν κρίσιν τοῦ κόσμου τούτου, δηλαδή τήν κρίσιν τῆς ἁμαρτίας. Διότι ἐκεῖνο πού ὁδήγησε, σήμερον, τήν κοινωνίαν μας εἰς αὐτήν τήν ποικίλην ἐξαθλίωσιν εἶναι ἡ παραβατική μας συμπεριφορὰ ἔναντι τοῦ Θεοῦ Θελήματος. Παραβατική συμπεριφορὰ πλεονεξίας, καταχρήσεως τῆς ἀξίας καί τῆς προσωπικότητος τοῦ ἄλλου, καταχρηστική συμπεριφορὰ ἀπέναντι εἰς τήν διαχείρισιν τοῦ κοινοῦ πλούτου, πού εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ὄχι γιά ἐκείνους πού τόν συγκεντρώνουν μέ κριτήρια ὠφελιμιστικῆς προσωπικῆς ἀντιλήψεως, γεγονός πού ἀποτελεῖ τήν τραγικότεραν καί πλέον λανθασμένη ἐπιλογήν των. Ἄν δεχθῶμεν τόν Ἰησοῦν Χριστόν εἰς τήν ζωήν μας, ὡς Σωτήρα, μποροῦμε νά ζήσωμεν τήν ὑπέρβασιν καί νά ξεπεράσωμεν ἐκεῖνα τά ἐμπόδια πού οἰκοδομεῖ ἡ ποικιλόμορφη ἐν τῷ κόσμῳ ἁμαρτία.

Σήμερον, τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζομεν εἰς τήν πατρίδα μας εἶναι συγκεκριμένα καί ἐξ αὐτῶν τῶν προβλημάτων μπορεῖ νά μᾶς σώσῃ ὁ Κύριος, διότι μέσα εἰς τήν ζωήν τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ὑπάρχει ἡ ἀγάπη καί ἡ προσφορὰ ἐκ τοῦ ὑστερήματος, διότι κοντά εἰς τόν Χριστόν εἴμεθα ὅλοι ἀδελφοί καί μαζί μέ τόν Χριστόν ἀποτελοῦμεν ἓνα σῶμα, εἰς τό ὁποῖον τά μέλη κοινωνοῦν ἐν ἀγάπῃ καί βιώνουν τό κοινόν βίωμα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά καί ὅταν ὑφίσταται ἡ δοκιμασία ἐπί ἐνός μέλους δοκιμαζομένου, ὅλον τό σῶμα μετέχει καί ἡ μετοχή εἶναι τό πῶς σημαντικό γεγονός κατά τήν κοινωνικήν βίωσιν τῆς ὁποίας δοκιμασίας. Εἶναι πολύ σημαντικό τήν ὥραν τοῦ πόνου νά ἔχῃς πλησίον σου ἄνθρωπον πού θά σοῦ συμπαρίσταται. Εἶναι πολύ σημαντικό τήν ὥραν τῆς μοναξιάς καί τῆς ἐγκαταλείψεως νά ὑπάρχῃ ἓνα χέρι πού νά σε κρατήσῃ. Καί αὐτό τό χέρι δέν εἶναι

ἄλλο ἀπό τό χέρι τοῦ τελείου Θεοῦ, τοῦ τελείου Ἀνθρώπου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ.

Ἄς φροντίσωμεν τήν μεγάλην ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων νά τήν βιώσωμεν μέ τό ἀντίκρουσμα τοῦ ἀληθινοῦ βιώματός της. Ἄς φροντίσωμεν νά ἐξέλθωμεν ἀπό ἐκεῖ πού εὐρισκόμεθα κεκλεισμένοι καί παγιδευμένοι. Ἄς ἀκούσωμεν τό μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου: «Μή φοβεῖσθε» καί ἄς ἐγκαταλείψωμεν τόν φόβον. Ἄς βάλωμεν μέσα εἰς τήν καρδίαν μας τήν ἀγάπην πού γεννᾶται ἐκ τοῦ σπηλαιίου τῆς Βηθλεέμ. Εἶναι ἡ ἀγάπη πού μπορεῖ νά λάμψη εἰς τήν δικήν μας ζωήν τό φῶς ἐκεῖνο τοῦ ἀστέρος, πού εἶναι τό φῶς τῆς ἀγάπης καί τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ οὐρανοῦ ἐδῶ εἰς τήν γῆν. Αὐτήν τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, αὐτό τό γεγονός τῆς προσωπικῆς μας σωτηρίας ἄς τό ἀγαπήσωμεν καί ἄς ζήσωμεν τήν μεγάλην αὐτήν ἑορτήν. Ὅχι μέ φόβον, ἀλλά μέ ἀγάπην, διότι ἡ ἀγάπη ἔξω βάλει τόν φόβον. Ὅχι μέ ἀνασφάλειαν, ἀλλά μέ βεβαιότητα, διότι αὐτό πού ἑορτάζομεν σήμερον εἶναι τό γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ προσωπικοῦ μας Σωτῆρος, τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου ὅλου. Εἶναι τό γεγονός τῆς ἀνατολῆς, τῆς βεβαίας καί μακαρίας ἐλπίδος πού ἔρχεται νά ἀγκαλιάσῃ ὅλον τόν λαόν, ὅλην τήν κοινωνίαν, ὅλους τοὺς λαούς τῆς γῆς, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους: μὴ φοβεῖσθε· ἰδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντί τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ!

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

Φοιτητὴς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς
Λαγκαδῶν καὶ Φεντίνης

† ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Φεντίνης

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίαις κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, μετὰ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον.